

JAARVERSLAG 2014

mensenkinderen

INHOUDSOPGAVE

VOORWOORD 3

MENSENKINDEREN IN VOGELVLUCHT 4

ACTIVITEITEN IN 2014

1. Noodhulp en basiszorg 10
2. Medische zorg 19
3. Evangelisatie en kerksteun 22
4. Onderwijs en welzijn kinderen 26
5. Zorg voor specifieke doelgroepen 32

FINANCIËN 38

1. Verkorte jaarrekening
2. Accountantsverklaring

Noodhulp en basiszorg 10

Medische zorg 19

Evangelisatie en kerksteun 22

Onderwijs en welzijn kinderen 26

Zorg voor specifieke doelgroepen 32

mensenkinderen

Adres: Spoorlaan 1a, 8071 BN Nunspeet
Telefoon: (0341) 45 55 59
E-mail: ***info@mensenkinderen.nl***
Website: ***www.mensenkinderen.nl***
KvK nummer: 39 08 3777
Giro: NL87 INGB 0000 0055 35
ING: NL69 INBG 0664 2902 80

VOORWOORD VAN DE VOORZITTER

Wij mensen kijken liever vooruit dan dat we achterom kijken. Toch is het goed om zo nu en dan even stil te staan en terug te kijken naar de tijd die achter ons ligt, zoals we dat in dit jaarverslag ook doen.

Wie stilstaat en terugkijkt laat de geschiedenis even op zich inwerken: wat heeft de tijd die voorbij is ons gebracht? Aan zegen, aan zorgen, aan verdriet en aan goede dingen? En kunnen we lessen trekken uit de geschiedenis?

Zegen

Wanneer wij als bestuur, medewerkers en vrijwilligers van Mensenkinderen stilstaan en terugkijken naar het jaar 2014 dan overvalt ons in eerste plaats een gevoel van dankbaarheid en verwondering. We worden er stil van dat zoveel mensen in Nederland ons werk waarderen en steunen.
En de groei van het aantal mensen dat onze missie steunt gaat nog steeds door. We vragens ons vaak af waaraan we dat te danken hebben? We zeggen dan tegen elkaar dat we gezegend worden. Want, zo geloven we we, het is God die ons wijsheid, kennis, kracht en mogelijkheden geeft om ons werk te doen. En we doen ons werk vanuit ons geloof in Jezus Christus; gedreven en gedragen door de Heilige Geest. En blijkbaar – gezien het groeiend aantal donateurs en giften - spreekt de werkwijze van Mensenkinderen steeds meer mensen aan.
Zoals gezegd stemt ons dat heel erg dankbaar. Tegelijkertijd weten we ook dat we een grote verantwoordelijkheid hebben, om de aan ons toevertrouwde giften zo goed mogelijk te beheren en te besteden. Daar doen we als goede rentmeesters ons uiterste best voor.

Verdriet

Wanneer we terugkijken naar 2014, dan overvalt ons - bestuur, personeel en vrijwilligers - ook een gevoel van verdriet. Op 11 september 2014 moesten we afscheid nemen van dhr. Jaap Feddema. Hij overleed na een kort ziekbed. Sinds 2005 was hij als bestuurslid zeer betrokken bij Mensenkinderen.
Jaap was een bewogen mens - gedreven door zijn geloof zette hij zich met hart en ziel in voor de medemens ver weg en dichtbij. Het werk van Mensenkinderen had zijn hart. Hij had een nuchtere kijk op de dingen en probeerde, wanneer er bepaalde vraagstukken waren, telkens te zoeken naar de meest eenvoudige en tegelijkertijd meest effectieve oplossing. We hebben in Jaap een gewaardeerd bestuurslid, een goede vriend en een dierbare broeder in het geloof verloren.

Verantwoording

Met dit jaarverslag leggen we verantwoording af van onze inspanningen, en dat doen we van harte, want we willen een transparante organisatie zijn. We zijn van mening dat de donateur er recht op heeft te weten wat er met zijn of haar bijdrage is gebeurd.

Ik hoop dat u na het lezen van dit verslag, net als ik, dankbaar bent voor wat we samen kunnen betekenen voor arme en behoeftige medemensen. Samen zetten we ons in voor de groei van het koninkrijk van God, met het Woord en met barmhartige en liefdevolle daden.

Jan de Lange

Voorzitter Mensenkinderen

MENSENKINDEREN IN VOGELVLUCHT

1. Bijbels uitgangspunt

"Jezus trok rond langs alle steden en dorpen, hij gaf er onderricht in de synagogen, verkondigde het goede nieuws over het koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal. Toen hij de mensenmenigte zag, voelde hij medelijden met hen, omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen, als schapen zonder herder." (Mattheus 9:35-36)

Mattheus geeft in deze twee verzen het meest kenmerkende van Jezus' persoon en werk weer:

- Hij ziet de mensen die er uitgeput en hulpeloos uitzien;
- Hij voelt medelijden met hen (NBG: wordt met ontferming over hen bewogen);
- Hij komt in actie en helpt met troostvolle, bemoedigende woorden en met praktische daden:
- Hij verkondigt het goede nieuws van het koninkrijk van God
- Hij geneest alle ziekte en kwaal.

2. Missie

Het Bijbels uitgangspunt leidt tot de volgende missie van Mensenkinderen: Mensenkinderen is een christelijke organisatie voor ontwikkelingssamenwerking, sociale hulp, noodhulp en ondersteuning van diaconale- en evangelisatie-activiteiten.

In navolging van Jezus Christus is Mensenkinderen **Bewogen** met de allerarmsten en wil hulp bieden door mensen in Nederland **Bewust** te maken van de grote nood van de allerarmsten en ervoor te zorgen dat zij **Betrokken** raken bij het werk van Mensenkinderen, zodat de allerarmsten gesteund en bemoedigd worden met de **Blijde Boodschap** en **Barmhartige daden**.

3. Doelstelling

Het doel van Mensenkinderen is tweeledig:

a. Het in Woord en daad uitdragen van het evangelie van Jezus Christus door het verlenen van directe materiële en immateriële hulp aan mensen die deze hulp nodig hebben zonder hierbij onderscheid te maken naar godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of welke andere in het kader van haar doelstelling niet relevante grond ook;

b. Het geven van voorlichting aan groepen en individuen en deze motiveren, zodat ze betrokken raken bij het helpen en dienen van de naaste in nood.

4. Visie

Mensenkinderen financiert op kosteneffectieve wijze projecten waarbij:

- de nood van arme medemensen in de veldlanden doeltreffend gelenigd wordt;
- de arme medemensen in de veldlanden hoop en nieuwe kansen voor de toekomst krijgen;
- de arme medemensen in de veldlanden de mogelijkheid krijgen kennis te maken met het evangelie van Jezus Christus;
- de donateur ervan overtuigd is dat Mensenkinderen als een goede rentmeester zorgvuldig met het gedoneerde geld omgaat en het zinvol en effectief besteedt waardoor de donateur volledig vertrouwen heeft in Mensenkinderen;
- Mensenkinderen door transparantie en heldere communicatie aan zowel partners als donateurs bewijst een betrouwbare organisatie te zijn.

5. Kernwaarden

Uit de doelstelling, missie en visie zijn vier kernwaarden op te maken. Deze zijn leidend in de keuzes die Mensenkinderen op verschillende niveaus maakt. Het gaat om:

Rentmeesterschap Mensenkinderen gaat zorgvuldig om met de aan haar toevertrouwde middelen, met mensen en met het milieu.

Betrokkenheid Mensenkinderen is vanuit het christelijk geloof en vanuit christelijke naastenliefde met hart en ziel begaan en bewogen bij de materiële, psychische en geestelijke nood van de naasten in de veldlanden.

Gelijkwaardigheid Mensenkinderen gelooft dat alle mensen schepselen van God zijn en daarom kostbaar en uniek. Hieruit volgt dat voor Mensenkinderen alle mensen gelijkwaardig zijn.

Betrouwbaarheid Mensenkinderen wil in al haar handelen jegens donateurs, jegens Nederlandse contacten en jegens buitenlandse contacten een betrouwbare partner zijn.

6. De naam Mensenkinderen

In de Bijbel komt het woord 'mensenkind' (Hebreeuws: *ben adam*) veelvuldig voor. Hiermee wordt de enkeling in het geheel van de mensheid bedoeld. Het wil zeggen dat God te midden van miljoenen mensen oog heeft voor die ene mens. Dat is ook wat Mensenkinderen beoogt: oog hebben voor (de nood van) de individuele mens. Mensen zijn geen nummers, maar individuen die behoefte hebben aan voedsel, onderdak, liefde, zorg en hoop voor de toekomst. Mensenkinderen zet zich er voor in om Gods zorgende liefde en liefdevolle zorg handen en voeten te geven.

7. Activiteiten

Mensenkinderen is een christelijke organisatie die in samenwerking met lokale kerken en organisaties in de veldlanden hulp biedt aan medemensen in nood, zonder daarbij onderscheid te maken naar religie of etnische achtergrond.
In Nederland wordt voor de projecten geld geworven. De benodigde goederen worden in de veldlanden aangeschaft. Op deze wijze investeert Mensenkinderen in de lokale economie.

8. Veldlanden

Mensenkinderen biedt momenteel hulp in vier landen: Albanië, Armenië, Bulgarije en Moldavië.

9. Projectrapportage en projectcontrole

De partners waarmee Mensenkinderen in de veldlanden samenwerkt, maken van alle uitgevoerde projecten uitvoerige rapportages. Die rapportages bestaan uit een financieel rapport, bedankbrieven, verslag van het project en foto's. De veldlanden worden door Mensenkinderen twee keer per jaar bezocht. Tijdens deze werkbezoeken worden steeksproefsgewijs uitgevoerde projecten gecontroleerd.

10. Fondsenwerving

Het werven van fondsen voor de verschillende projecten gebeurt op verschillende manieren:

- Direct Mail
- bijsluiters bij landelijke en regionale bladen (o.a. tv-magazines)
- telemarketing
- actie werving van nalatenschappen
- bezoeken van donateurs, diaconieën, bedrijven etc..
- giftverzoeken bij fondsen
- via de website

11. Voorlichting

Om zoveel mogelijk mensen bij het werk van Mensenkinderen te betrekken wordt voorlichting gegeven middels:

- het magazine **MENSENKINDEREN** (verschijnt 4x per jaar)
- de website: **www.mensenkinderen.nl**
- het bezoeken van donateurs, diaconieën, bedrijven, scholen, etc..
- het verzorgen van presentaties, lezingen en kerkdiensten
- foldermateriaal
- reclame via advertenties, persberichten, spandoeken

12. Bestuur

In 2014 was het onbezoldigde bestuur als volgt samengesteld:

Dhr. Jan de Lange	voorzitter
Dr. Hans Renkema	secretaris
✞ Dhr. Jaap Feddema	penningmeester
Mr. Emiel Kars	lid
Mevr. Aafje Dekken	lid
Ds. Hans Scholing	lid

13. Huisvesting

Het kantoor van Mensenkinderen is gevestigd aan de Spoorlaan 1a, te Nunspeet.

14. Medewerkers en vrijwilligers

In 2014 waren de volgende medewerkers bij Mensenkinderen in loondienst:

Ds. Egbert van Beesten	(1 fte)
Dhr. Bram van Dijke	(0,8 fte)
Dhr. Koert Koster	(1 fte)
Dhr. Theo de Graaf	(1 fte)

In 2014 waren als vaste vrijwilligers de volgende mensen bij Mensenkinderen betrokken:

Dhr. Sipke van der Land	Algemeen ambassadeur
Mevr. Judith Bosch	Algemeen ambassadeur
Dhr. Wim Petter	Ambassadeur voor het project 'Koe zoekt gezin'
Mevr. Martha Evers-Knoppert	Vertalingen
Mevr. Janny Mellema-Bolt	Administratie en algemene werkzaamheden
Mevr. Marja Eitjes	Persberichten
Jan van der Knokke	Fotografie

15. Inkomsten 2003 tot en met 2014

Sinds de oprichting van Mensenkinderen in 2003 zijn de inkomsten (Direct Mail, collecten, schenkingen en rente) elk jaar (met uitzondering van 2009) gestegen. De totale inkomsten in 2014 bevindt zich op nagenoeg hetzelfde niveau als in 2013. Echter in 2013 ontving Mensenkinderen € 215.000,- aan nalatenschappen tegenover € 133.635,- in 2014.

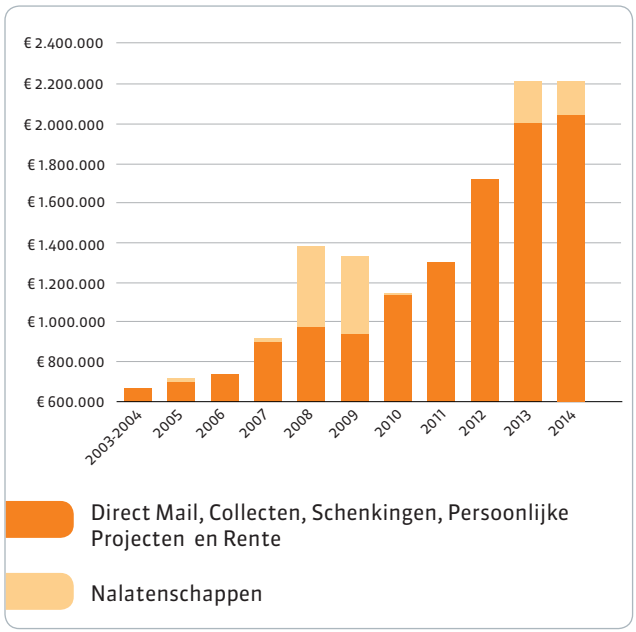

MENSENKINDEREN: ACTIVITEITEN IN 2014

Naast de grote projecten die gefinancierd worden uit de opbrengsten van de mailingen, financiert Mensenkinderen jaarlijks tal van kleine tot middelgrote projecten die voor een groot deel bekostigd worden door particulieren, bedrijven, diaconieën, scholen, fondsen en andere donateurs van Mensenkinderen. Wat hier volgt is een greep uit de vele projecten die Mensenkinderen in 2014 heeft uitgevoerd, waardoor u een goed beeld krijgt op welke terreinen Mensenkinderen actief is en hulp biedt.

Vijf hulpklassen

De verschillende hulpprojecten van Mensenkinderen worden ingedeeld in vijf hulpklassen:

1. Noodhulp en basiszorg;
2. Medische hulp;
3. Evangelisatie en kerksteun;
4. Onderwijs en welzijn kinderen;
5. Zorg voor specifieke doelgroepen.

Het totale bedrag dat in 2014 besteed werd aan projecten is als volgt verdeeld:

Projectbesteding per hulpklasse in 2014

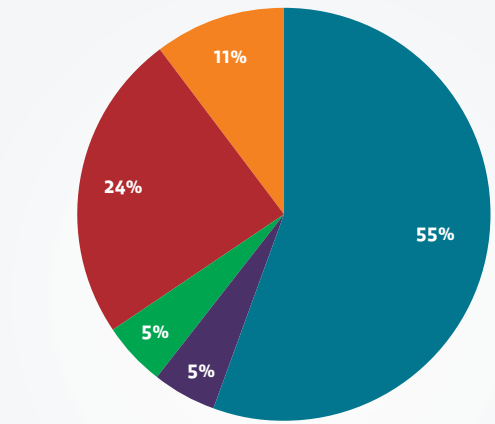

Bestedingen per veldland in 2014

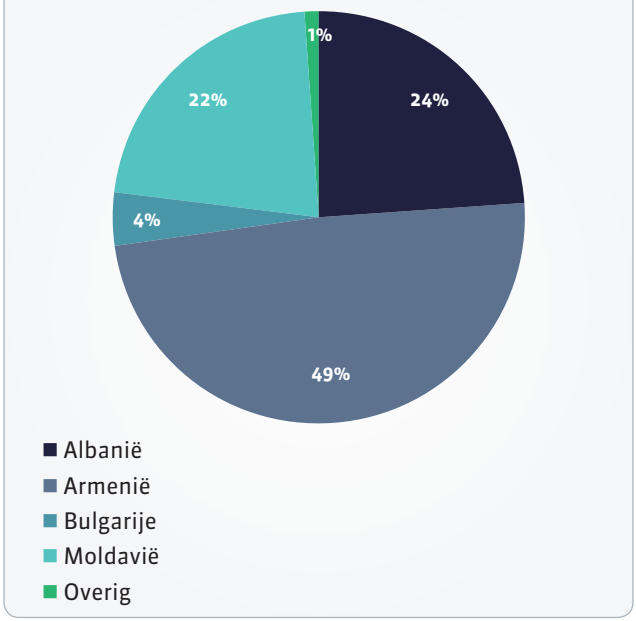

1. Noodhulp en basiszorg

Wanneer mensen plotseling in grote nood geraken, zet Mensenkinderen alles in het werk om de eerste nood te lenigen. Mensenkinderen zorgt voor de basisbehoeften van de allerarmsten zoals: voedsel, een gezonde en veilige plek om te wonen, warmte en kleding.

a. Voedselpakkettenactie

Meer dan 15.000 gezinnen in Albanië, Armenië, Bulgarije en Moldavië hebben de afgelopen wintermaanden van Mensenkinderen voedselpakketten ontvangen. Op zich zegt zo'n getal niks. Maar wanneer je beseft dat achter dat getal even zoveel gezinnen schuil gaan: eenoudergezinnen, gezinnen die de zorg hebben voor een gehandicapt kind, gezinnen die bestaan uit drie of vier generaties, alleenstaanden etc., dan gaat het meer voor je leven. En elk gezinslid heeft zijn of haar eigen verhaal. Voor het merendeel zijn het trieste en aangrijpende verhalen. Verhalen over werkloosheid, in de steek gelaten kinderen, intense armoede, echtscheiding, eenzaamheid, financiële zorgen, incest, huiselijk geweld, ziekte, kindersterfte, handicap en ga zo maar door. Deze mensen hebben we tijdens de vier wintermaanden maandelijks kunnen voorzien van een voedselpakket. De pakketten boden hulp en hoop tijdens de koudste periode van het jaar. Naast de hulp in de vorm van de voedselpakketten werd het contact met de (kerkelijke) vrijwilligers door deze mensen heel erg gewaardeerd. Velen grepen het bezoek aan om hun hart te luchten, want eindelijk kwam er eens iemand die echt naar hen wilde luisteren. Regelmatig kwam ook het geloof ter sprake en werd er met mensen gebeden.

Situatie in Albanië weer verslechterd

De economische situatie van Albanese gezinnen is het afgelopen jaar weer verslechterd. Steeds meer mensen raken hun baan kwijt ten gevolgen van de financiële crisis die in Albanië nog steeds voelbaar is. Dit heeft grote negatieve gevolgen voor de mensen aan de onderkant van de samenleving.

In het verleden woonden en werkten veel Albanezen in Griekenland of Italïe. Doordat deze landen zwaar getroffen zijn door de crisis hebben veel Albanezen hun baan verloren. Het gevolg is dat de werkloosheid in Albanië enorm is gestegen. De prijzen van goederen in het algemeen en van levensmiddelen in het bijzonder zijn het laatste jaar flink gestegen. Dit had tot gevolg dat ook de armoede sterk is toegenomen. Veel gezinnen doen hun uiterste best om te overleven. Maar het is zwaar. Elke vorm van hulp is daarom welkom.

De voedselpakkettenactie was voor veel gezinnen een enorme uitkomst. Geen zorgen over eten en minder spanning in de gezinnen. En het feit dat er mensen zijn die aan hen denken en dat er een God is die naar hen omziet geeft nieuwe kracht en hoop voor de toekomst.
Om de pakketten snel te kunnen verdelen, is er in sommige afgelegen dorpen (waar mensen ver weg in de bergen wonen) voor gekozen de armen uit te nodigen om de pakketten bij de vrachtwagen op te halen. We zagen talloze blijde gezichten.

Bedrogen in Rusland
Raisa werd al moeder toen ze nog maar een tiener was, en nu heeft ze al drie kinderen.
We hoorden van haar dat haar man in Moskou was gaan werken in de bouw, maar dat hij bedrogen was en geen geld had gekregen voor zijn werk. Hij kwam met lege handen en een hart vol wanhoop terug naar huis.

Het drukte zwaar op Raisa en haar man dat ze hun drie kinderen geen eten konden geven. Ze waren dan ook ontzettend dankbaar voor het bezoek en het uitgebreide voedselpakket.

Tijdens ons bezoek merkten we dat het in huis steenkoud was. Raisa had geen geld om brandhout te kopen. Daarom hebben we dit gezin ook opgenomen in het brandhoutproject, zodat ze de winter niet alleen met een volle maag, maar ook warm en behaaglijk door konden komen.

b. Blij met brandhout
De winters in Moldavië zijn vreselijk koud. Om te voorkomen dat er op grote schaal ontbossing plaats vindt, is het sprokkelen van hout verboden. Brandhout moet gekocht worden bij officiële handelaren. Met name bejaarden en eenoudergezinnen hebben daar geen geld voor - armoede en kou lijden gaan vaak samen. Om nog enigszins warm te blijven, liggen mensen hele dagen in bed met zoveel mogelijk kleren aan. Echter soms helpt zelfs dat niet. Elk jaar horen we op het nieuws dat er mensen met bevroren ledematen in het ziekenhuis moeten worden behandeld en dat er mensen doodvriezen van de kou.

Een vrijwillige medewerker uit Moldavië vroeg ons het volgende aan de donateurs van dit project door te geven:

"Dankzij Gods barmhartigheid en uw gulle gaven konden we in Moldavië ruim 600 gezinnen voorzien van brandhout. We konden straatarme mensen warmte in huis geven en blijdschap in hun hart. We konden de mensen laten zien dat God van ze houdt en op een heel praktische manier voor ze zorgt. We hopen dat God de ogen van hun hart opent, dat ze zien hoe God in hun leven werkt en dat ze Hem aannemen."

Dikke knuffel voor de brandhoutbezorgers

Als we de poort opendoen en laten weten dat we het brandhout komen bezorgen, gaat de deur van het huis open en komen moeder Sorina en haar dochter Julia naar buiten rennen en begroeten ons met een dikke knuffel en twee kussen. Er zijn geen woorden voor nodig om te beschrijven hoe gelukkig deze familie met het brandhout is! De jongens helpen uitladen en ook de vader komt meehelpen. Korte tijd later ligt er een grote stapel hout voor de poort die het gezin de rest van de winter lekker warm houdt!

Houthakken met een hamer en beitel

Boris, een vrijwilliger van de kerk in Moldavië vertelt:

"Toen ik op een zondag door het park liep hoorde ik het geluid van een hamer. Toen ik rondkeek zag ik een oude vrouw met haar hondje, en toen ik naar haar toeliep zag ik dat ze met een hamer en een beitel probeerde hout van een oude boomstronk af te krijgen.

Ik vroeg haar of ze thuis brandhout had en ze zei dat ze niets had. Ik nodigde haar uit om naar de kerk te komen en samen brachten we brand hout naar haar huis. Ze bleek gescheiden te zijn en woonde helemaal alleen, met niemand die naar haar omkeek. Haar enige troost was haar hondje. De hele winter had ze bomen uit haar tuin gebruikt als brandhout. Toen ik haar vroeg of ze nog eens naar de kerk kwam, zei ze dat ze geen rok had, en toen begreep ikdat ze verder helemaal geen kleren had. Binnenkort zorgen we ervoor dat ze ook goede en nette kleren krijgt."

"toen ik naar haar toeliep zag ik dat ze met een hamer en een beitel probeerde hout van een oude boomstronk af te krijgen."

c. Gaarkeuken – elke dag een warme maaltijd

Dagelijks voedsel is voor elk mens van levensbelang. Maar voor bejaarde mensen in Armenië, Bulgarije en Moldavië is een dagelijkse maaltijd niet vanzelfsprekend. Velen lijden honger. Daarom heeft Mensenkinderen in 2014 verschillende projecten ondersteund waarmee deze kwetsbare groep mensen dagelijks een warme maaltijd ontvangt. Er zijn speciale dagcentra opgezet, waar de bejaarden elke dag naartoe kunnen gaan. Daar kunnen ze elkaar ontmoeten en samen genieten van een warme maaltijd. Wie niet in staat is om naar het dagcentrum te komen, krijgt het eten door een vrijwilliger thuis bezorgd.

Al zeven jaar lang ondersteunt Mensenkinderen de gaarkeuken die gevestigd is in de Vriendschapskerk te Russe (Bulgarije). Ruim 50 behoeftige gezinnen en alleenstaande bejaarden kunnen er dagelijks een warme maaltijd komen halen. Behoeftige mensen die te ziek zijn om naar de kerk te komen, krijgen de maaltijd thuisbezorgd.

d. Veld Vol Voedsel

Gelet op de vele donaties, spreekt de jaarlijks terugkerende actie *Veld Vol Voedsel* veel mensen aan. En dat is ook begrijpelijk, omdat we met deze actie arme mensen op een structurele manier helpen. We doen dat door hen een 'hengel' te geven in plaats van vis: we helpen arme mensen in Armenië en Moldavië om zelfvoorzienend te worden door hen een zak pootaardappels en verschillende soorten groentezaden te geven. Hiermee kunnen ze hun eigen voedsel verbouwen. De opbrengst (mits de oogst niet mislukt) is over het algemeen voldoende voor een gezin met vier kinderen om twee jaar van te kunnen leven. Dat betekent dat ze tijdens de winter niet (meer) afhankelijk zijn van voedselpakketten, maar zelf in hun levensonderhoud kunnen voorzien. Voor veel mensen betekenen de pootaardappels en groentezaden het verschil tussen honger lijden en een gevulde maag.
In 2014 hebben circa 6000 arme mensen in Armenië en Moldavië van dit project kunnen profiteren.

Door God gestuurd

In mei 2014 heeft Mensenkinderen in samenwerking met ongeveer 60 plaatselijke kerken 630 gezinnen (voor het merendeel gezinnen met kinderen) in Moldavië blij kunnen maken met pootaardappelen en groentezaden. De zakken werden stuk voor stuk met blijdschap en dankbaarheid ontvangen. Veel mensen hadden zich al afgevraagd hoe ze aan eten voor de komende winter moesten komen als ze niets hadden om te poten. Daarom werd er toen de zak met aardappelen bezorgd werd vaak gezegd: “Dit komt zo precies op tijd, het lijkt wel of u door God gestuurd bent!”

18 kinderen

De moeder op de foto heeft zelf 11 kinderen, maar toen in het voorjaar haar zus overleed nam ze ook de zorg voor haar 7 kinderen op zich. In totaal heeft ze nu dus 18 kinderen om op te voeden! Overdag zijn de kinderen van haar zus bij haar, maar ’s avonds gaan ze naar hun eigen huis en naar hun vader terug. Omdat er zoveel monden te voeden zijn was de moeder natuurlijk heel erg blij met de pootaardappelen die we haar brachten. Ze hebben na het rooien van de aardappelen in ieder geval genoeg te eten op tafel! Dat is een belangrijke zorg minder.

Velden vol graan en aardappels in Armenië

In Armenië is het project Veld Vol Voedsel uitgevoerd in samenwerking met de burgemeesters in drie regio’s: Gegharquniq, Aragatsotn en Lori. In de regio Lori werden de dorpjes Saramej en Artsni uitgekozen.

Saramej werd bij de aardbeving in 1988 volledig verwoest. De bewoners kregen daarna met velerlei problemen te maken en konden ook de grond niet meer bewerken. Met hulp van de burgemeester kozen we een aantal gezinnen uit die we zaden en kunstmest gaven. We sloten ook een contract met een tractor-bestuurder en betaalden hem iedere maand loon en brandstof om zijn werk te doen.

In de tweede regio, Aragatsotn, werd Talin uitgekozen, een straatarme stad waar geen enkele vorm van werkgelegenheid is. De inwoners hebben weliswaar grond, maar geen zaden, kunstmest en brandstof en daarom werden de velden jarenlang niet bewerkt en lagen ze braak. Het project creëerde dan ook groot enthousiasme in Talin, want nu konden de mensen eindelijk weer wat gaan doen en een inkomen daaruit halen.

“Saramej werd bij de aardbeving in 1988 volledig verwoest. De bewoners kregen daarna met velerlei problemen te maken en konden ook de grond niet meer bewerken”

Nu de velden dit jaar weer bemest en bewerkt werden zal de oogst in de komende jaren naar verwachting ook alleen nog maar groter worden. Er kon niet alleen dit jaar al geoogst worden, maar er worden ook weer zaden gewonnen voor de jaren daarop. De derde regio die we uitkozen was het dorp Ttujur in Gegharquniq. De mensen hier leven onder zeer armoedige omstandigheden. De mensen zouden graag willen werken, maar er zijn in de omgeving geen mogelijkheden. Echter dit project biedt hen weer toekomstperspectief.

250 kg graan afstaan

Alle betreffende burgemeesters hebben een belangrijk aandeel gehad in de verwezenlijking van het project. Ze hebben zelf de zaden en de kunstmest vervoerd en de gezinnen ook geholpen de oogst binnen te brengen. De gezinnen waren contractueel verplicht om 250 kilo van de geoogste gerst af te staan aan een ander gezin, zodat ook zij voor het volgende jaar genoeg zaaizaad zouden hebben.

Overvloedige gersteoogst

Het project m.b.t. de gerstezaden werd afgesloten met zeer goede resultaten: overal meldden de mensen dat ze een overvloedige oogst hadden binnengehaald. In Saramej vertelden de inwoners zelfs dat ze sinds het uiteenvallen van de Sovjet Unie niet meer zo’n grote oogst hadden gehad: 3,5 ton per hectare!

e. Andere vormen van noodhulp en basiszorg

(Klein)vee voor arme mensen

Tijdens het voorjaar zijn de mensen in Armenië en Moldavië druk in de weer om ervoor te zorgen dat ze voor de winter voldoende voedsel hebben. Mensenkinderen helpt daarbij o.a. met het eerder genoemde project Veld Vol Voedsel, maar ook met het geven van (klein)vee aan arme gezinnen: koeien, kuikens, drachtige geiten, schapen en kalkoenen. Met dit (klein)veeproject zorgen we ervoor dat de gezinnen zelfredzaam worden en zelf inkomsten kunnen verwerven.

Koeien, kalfjes, kuikens en kippen

In samenwerking met lokale kerken hebben we aan het begin van de zomer 150 gezinnen elk 20 kuikens gegeven. Wanneer deze kuikens zijn opgegroeid tot volwassen kippen kunnen de eieren en evt. het vlees verkocht worden. Bovendien kunnen er dan weer nieuwe kuikens gefokt worden. De kuikens zijn voor de arme gezinnen een cadeau waar toekomst in zit.
In Armenië hebben we een groot gezin met 9 kinderen dat in armoede leefde 30 kippen geschonken met 50 kg. kippenvoer.

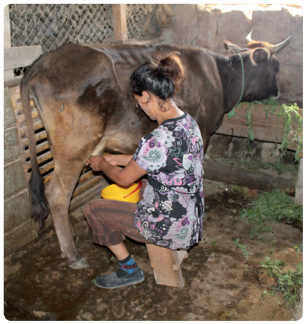

De eieren worden deels gebruikt voor eigen consumptie en deels verkocht op de markt. De kippen betekenen voor dit gezin voedsel en inkomsten.

In Talin en Hovtastat (Armenië) hebben we vijf straatarme gezinnen die vanwege ziekte of handicap op de arbeidsmarkt geen kans hebben op weg geholpen door elk gezin een koe met een kalfje gegeven. Van de melk die de koeien geven wordt boter, kaas en yoghurt gemaakt. Een klein deel gebruiken ze voor zichzelf en de rest wordt verkocht.

Schapen en lammetjes

In de straatarme Armeense dorpjes Azad, Tretuk, Pambak en Torfavan, dichtbij de Azerbeidjaanse grens, heeft Mensenkinderen 115 gezinnen elk twee schapen en een lammetje geschonken. Dit project is een aanzet om ervoor te zorgen dat deze gezinnen zelfvoorzienend worden.

Douche en dak

In het dorpje Tretuk had geen enkel huis een bad- of douche-voorziening. In overleg met de burgemeester is besloten om voor hele dorp een douchegelegenheid te realiseren. Met dit project wordt de hygiëne van de dorpsbewoners gewaarborgd. Deze publieke douches zijn voor de mensen in Tretuk van onschatbare waarde.

Het gezin Virabyan in Tretuk telt 11 mensen waaronder een gehandicapte zoon (links op de foto naast Bram van Dijke). Het dak van hun huis verkeerde in zeer slechte staat. Overal in huis stonden bakken en emmers om het regenwater op te vangen. Het nieuwe dak is voor deze mensen helemaal geweldig, iets waarvan ze misschien alleen maar hebben kunnen dromen.

Eerste voedselbank in Albanië

In Albanië leven meer dan 500.000 mensen onder de nationale armoede grens. Voor deze mensen geldt dat bijna 80% van het inkomen op gaat aan dagelijks brood om in leven te blijven. En in Albanië zijn veel producten niet goedkoop. Bijvoorbeeld olie, meel, witte bonen en melk zijn zelfs duurder dan in Nederland. Veel gezinnen houden dus weinig tot niets over voor kleding, medicijnen, onderwijs, elektriciteit, water of hout voor de kachel. Om tegen deze vorm van armoede te vechten heeft Mensenkinderen het mogelijk gemaakt om de eerste voedselbank van Albanië te starten.

De voedselbank is een initiatief van Wilma Verburg, een Nederlandse vrouw die met haar man al jaren in Albanië werkzaam is. Er zijn doorlopende acties in kerken, scholen, bedrijven en supermarkten om de Albanese bevolking bewust te maken van de (hongers)nood waarmee veel van hun landgenoten te kampen hebben.

Meel voor een dorp onder vuur

De provincie Nagorno-Karabach wordt beschouwd als oorspronkelijk Armeens gebied: 90% van de bevolking is Armeens en is daar geboren. Helaas beschouwt ook Azerbeidzjan Nagorno-Karabach als zijn eigendom en probeert het alles om het gebied te veroveren.

In 1988 begon Azerbeidzjan een oorlog tegen Armenië en Nagorno-Karabach, waarbij duizenden mensen het leven lieten. In 1994 kwam er een wapenstilstand en probeerde Armenië door middel van onderhandelingen vrede met Azerbeidzjan te bewerkstelligen. Maar de regering van Azerbeidzjan wilde er zich niet bij neerleggen dat de provincie niet ingelijfd zou worden en had geen boodschap aan het feit dat er alleen maar Armeniërs wonen. Dat heeft niet alleen negatieve gevolgen voor de inwoners van Nagorno-Karabach zelf, maar ook voor Armenië zelf, want langs die grens zijn veel Azerbeidzjaanse troepen gelegerd.

In de afgelopen jaren zijn de beschietingen van de kant van Azerbeidzjan weer toegenomen en wordt de wapenstilstand daarmee dus geschonden. Azerbeidzjan geeft hiermee te kennen dat het met die wapenstilstand niet eens is en wil weer gaan vechten.

In 2014 werd Armenië weer dagelijks beschoten, terwijl Armenië daar in het algemeen niet op reageert omdat het vrede en rust op zijn grondgebied wil. De bedreigingen vormden echter wel een grote bron van zorg en was het gesprek van de dag. Herhaaldelijk werden jonge Armeense soldaten neergeschoten en de mensen in het grensgebied moesten de toevlucht nemen tot schuilkelders. De situatie in de grensdorpen werd langzamerhand echt onhoudbaar en daarom vroegen de hulporganisaties ter plekke om hulp. In eerdere projecten heeft Mensenkinderen al hulp geboden aan het dorp Chinari, dat in zijn geheel binnen schootafstand van Azerbeidzjan ligt.

De contactpersoon van Mensenkinderen in Armenië kwam in augustus 2014 met een noodkreet:
"Voorheen werd het dorp Chinari al dagelijks beschoten als dreigement naar de bevolking, nu kunnen de mensen zich al maandenlang helemaal niet meer buiten wagen. De kinderen in het dorp leven onder grote spanning en de mannen in het dorp, gewone boerenmensen, zien zich gedwongen de wapens op te nemen.

Het Ministerie van Defensie van Armenië heeft hen van wapens voorzien zodat ze zich kunnen verdedigen tegenover de agressie van Azerbeidzjaanse kant. Maar deze mensen willen geen oorlog, ze willen gewoon in vrede leven en werken, overigens net als de inwoners van de grensdorpen aan Azerbeidzjaanse kant.

Onlangs werd een inwoner van Chinari, de 32-jarige Karen Petrosyan, op wrede wijze vermoord. Hij had zijn schuilplaats verlaten om hout voor zijn gezin te gaan zoeken zodat ze een vuurtje konden maken om wat te eten te koken. Hij werd echter gevangengenomen en zo vreselijk gemarteld dat zijn hart het begaf. Zelfs zijn lichaam wordt niet teruggegeven aan zijn familie. De gewelddadige en vernederende gevangenneming werd zelfs op tv in Azerbeidzjan getoond. Niets van deze wreedheden door moslim Azerbeidzjani (ook tegen christenen) dringt echter door tot het nieuws in het Westen.

Zoals gezegd heeft Chinari al eerder hulp gehad van Mensenkinderen waarbij de inwoners van landbouwgereedschap en voedselhulp in de wintermaanden werden voorzien. De weiden en akkers van het dorp liggen namelijk ook onder vijandelijk vuur en daarom is het heel moeilijk om het land te bewerken en voedsel te telen. Met behulp van de aardappelpootmachine en de zaaimachine voor tarwe werd dit voorjaar heel veel gezaaid, en de burgemeester van Chinari, Samvel Soghoyan berichtte opgetogen dat er hoop was op een hele goede oogst. Die vreugde duurde echter niet lang, want er kan helemaal niet geoogst worden. Zodra de inwoners van het dorp op de velden komen worden ze beschoten. Omdat op die manier de gehele oogst verloren dreigt te gaan vroeg de burgemeester het Rode Kruis te hulp. Als zij hun voertuigen in het veld zouden rijden, zouden de inwoners de gelegenheid hebben om de oogst binnen te halen, zo was de gedachte. Ook daar heeft Azerbeidzjan echter geen respect voor en geen boodschap aan. Er volgden zulke hevige beschietingen dat de wagens van het Rode Kruis en de tractor ernstig beschadigd raakten en iedereen een veilig heenkomen moest zoeken. Gelukkig raakte niemand gewond, maar na dit incident besloten de dorpsbewoners dat ze niet meer het veld in zouden gaan en "hun brood zouden bevlekken met bloed", zoals ze zelf zeiden. Hoe kun je brood eten wanneer iemand daarbij het leven heeft moeten laten?

Met deze actie is het duidelijk dat de Azerbeidzjani willen bewerkstelligen dat de mensen in Chinari deze winter van de honger omkomen. Hoe moeten 300 gezinnen nu de winter overleven als brood hun voornaamste voedingsmiddel is? Daarom vragen de mannen, vrouwen, kinderen en ouderen van Chinari u om noodhulp, want ze zijn te dode opgeschreven als ze deze winter niets te eten hebben. Al heeft ieder gezin maar één zak meel om brood mee te bakken…."

Mensenkinderen heeft deze noodkreet serieus genomen en ervoor gezorgd dat alle 300 gezinnen elk 50 kg. meel ontvingen zodat ze zelf brood konden bakken.

2. Medische zorg

Ook de allerarmsten hebben recht op goede medische zorg. Mensenkinderen helpt waar dit voor hen onbereikbaar is.

Het niveau van de gezondheidszorg in de veldlanden ligt veel lager dan in Nederland. Dat komt o.a. door gebrek aan goede medische apparatuur en medicijnen. Bovendien zijn veel medische centra en ziekenhuizen sterk verouderd en zijn de hygiënische omstandigheden vaak ronduit slecht. De overheden hebben niet de financiële middelen om te voorzien in alles wat nodig is. Mensenkinderen heeft in 2014 op verschillende manieren bijgedragen aan verbetering van de medische zorg.

Carmen groeit

In september 2012 startte Mensenkinderen een kleine actie onder de titel 'Help Carmen groeien'. Het destijds 5-jarige Armeense meisje Carmen Grigoryan heeft de uiterst zeldzame aandoening 'precocious puberty'. Dat betekent dat haar puberteit veel te vroeg intreedt. Carmen moest snel met medicijnen behandeld worden om dwerggroei en hersenbeschadiging te voorkomen. De moeder van Carmen kon de dure medicijnen absoluut niet betalen en was ten einde raad.

Met steun van donateurs kon Mensenkinderen de noodzakelijke medicijnen aanschaffen. In 2013 en ook in 2014 werd de hulp aan Carmen voortgezet en niet zonder resultaat: ze groeit goed en psychisch gaat het prima met haar.

Herstelkuur voor kinderen met leukemie

In Armeense ziekenhuizen treffen we regelmatig kinderen aan die leukemie hebben. Deze kinderen maken een zware periode door. In de zomer van 2014 hebben we 15 patiëntjes, afkomstig uit arme gezinnen, een grote verrassing bezorgd. Zij mochten samen met hun moeders en een aantal verpleegkundigen op herstelkuur naar een resort in de bergen van Dilijan. Daar konden de kinderen met hun moeders weer op adem komen.

De immuniteit van deze kinderen was door chemotherapie zwaar ondermijnd. De frisse berglucht helpt de kinderen om weer op krachten te komen. De behandelende artsen adviseren patiënten vaak om de herstelperiode in de bergen door te brengen, maar veel mensen kunnen zo'n herstelkuur niet bekostigen. De kinderen en hun moeders die voor een herstelkuur naar de bergen in Dilijan mochten waren dan ook dolgelukkig. De medische begeleiders hebben deze vakantie- en herstelperiode met veel enthousiasme en een enorme dosis creativiteit ingevuld.

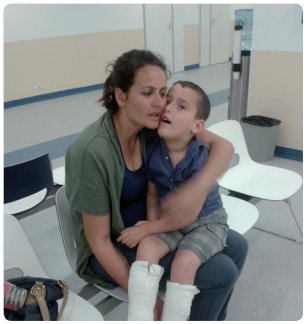

Petri kan lopen

Petri is 4 jaar. Samen met zijn broer en twee zussen woont hij bij zijn moeder Vjolca in Bathore (Albanië). Het gezin woont in een klein huushuisje, maar er is geen inkomen. Moeder Vjolca wil graag werken, maar ze kan nergens een baan vinden. De vader van de kinderen is erg gewelddadig. Dit heeft Vjolca doen besluiten bij hem weg te gaan. Dat gaf echter veel problemen: ze had geen inkomen en Petri kon vanwege een handicap aan zijn beentjes niet lopen. De arts had gezegd dat wanneer Petri aan beide benen geopereerd zou worden hij zou kunnen lopen. Vjolca had het geld niet voor zo'n dure operatie. Mensenkinderen is te hulp geschoten en heeft de operatie betaald.
De operatie is uitgevoerd en uiteindelijk zag moeder Vjolca haar jongste zoontje voor het eerst lopen. Wat een blijdschap en dankbaarheid!

Medicijnen voor bejaarden

In het bejaardenhuis in het Albanese Kavaje wonen 54 mensen. De meeste bejaarden in het tehuis hebben een psychisch trauma en voelen zich eenzaam en in de steek gelaten. Ergens is het mis gegaan in hun familie en nu zien ze zich aan het einde van hun leven er helemaal alleen voor staan. Sommigen zijn op een hele gemene manier aan hun lot overgelaten, sommigen zijn gescheiden of weduwe/weduwnaar geworden, sommigen hebben geleden onder armoede en verwaarlozing. Ze hebben helemaal geen familie meer of niemand die ze kan komen opzoeken.

Iets wat ze allemaal gemeen hebben is het feit dat ze ziek zijn. Ouderdom gaat altijd gepaard met gebreken en (chronische) ziekten. In 2014 deed Dr. Dervishi een beroep op Mensenkinderen. Hij vertelde dat het tehuis meer op een ziekenhuis leek dan op een verzorgingstehuis. Hij had dringend behoefte aan allerlei noodzakelijke medicijnen. De overheid wilde niets doen. Dat maakte hem verdrietig en moedeloos. Mensenkinderen bracht uitkomst.

Dr. Dervishi: *"Arts in een bejaardentehuis zijn is extra zwaar. Het is één ding om mensen te behandelen die ziek zijn, maar deze oudere helpen is nog veel moeilijker. Ze hebben geen familie, ze zijn eenzaam, en dan is het niet genoeg als je alleen dokter bent. Je bent ook hun familie. Ik werk hier nu al jaren als arts en het geeft enorm veel voldoening, zowel professioneel als emotioneel. Je moet offers brengen, maar uiteindelijk ben je blij dat je deze mensen kunt helpen en een beetje familie kunt zijn voor deze eenzame mensen. We zijn daarom heel erg dankbaar voor de enorme hulp die we van Mensenkinderen hebben mogen ontvangen."*

Een slimme oplossing voor medische zorg in 7 Armeense dorpen

De Armeense provincie Lori staat bekend om haar mooie wouden, hoge rotsen en bergen. Dit berglandschap is adembenemend. Je staat op een berg en je ziet overal dorpen die gevestigd zijn op de omliggende bergen. Het prachtige berglandschap brengt voor de bewoners van de dorpen ook moeilijkheden met zich mee.

Dsegh is één van de bergdorpen en heeft ongeveer 2000 bewoners. Gedurende de Sovjetjaren is hier een Medisch Centrum opgericht. De aardbeving in 1988 heeft het Centrum verwoest. Daarop is dankzij buitenlandse hulporganisaties een comfortabel en mooi gebouw (echter van dun metaal) gebouwd dat vandaag de dag als Medisch Centrum in Dsegh dient. Het centrum staat niet alleen de bewoners van Dsegh ten dienste, maar ook die van de omliggende zes dorpen, genaamd Lorut, Atan, Shamut, Ahnidzor, Marts en Chkalov. In elk van deze zes dorpen wonen minder dan 1000 mensen, vandaar dat er geen medische centra zijn gebouwd, maar zgn. ambulatoria (zie foto), waar verpleegkundigen werken. Zij voeren de instructies/aanwijzing van de artsen uit die in het Medische Centrum van Dsegh werkzaam zijn. De dorpen zijn zo'n 7 tot 30 km van Dsegh verwijderd.

In het Medische Centrum van Dsegh werken verschillende specialisten. Deze specialisten gingen slechts één keer per maand naar de overige dorpen en verder alleen in noodgevallen. Vaak deden er zich ook gevallen van urgentie voor, waarbij er een dringende consultatie van de arts nodig was, dus de arts diende de zieke te bezoeken, maar dat kon hij niet omdat hij geen vervoer had of omdat 's winters de wegen door de sneeuw gesloten en onbegaanbaar waren. De zieke bleef dan van medische hulp verstoken.

Wanneer acute gespecialiseerde medische hulp nodig was (bijvoorbeeld bij een hartinfarct), kwamen de specialisten vaak veel te laat, hetgeen in veel gevallen betekende dat de patiënt kwam te overlijden.

De situatie was 's winters het ergst. De wegen naar de dorpen zijn sinds jaren vervallen t.g.v. regenval, sneeuw en aardverschuivingen. Sommige dorpen zijn alleen bereikbaar met een fourwheeldrive. Een dergelijke auto hebben de artsen niet.
Om toch goede medische zorg te kunnen bieden hebben de artsen in samenwerking met Mensenkinderen een oplossing bedacht door gebruik te maken van de moderne techniek. De verpleegkundigen in de zes dorpen worden via een laptop met internetverbinding verbonden met het centrum in Dsegh.
Zo kunnen ze elk moment van de dag, ongeacht het weer, online contact leggen met de artsen in het centrum. De verpleegkundigen kunnen ter plekke, zonder tijd te verliezen, op instructie van de arts patiënten eerste hulp verlenen. De arts kan via Skype de zieke zien, de symptomen waarnemen en op grond daarvan vaststellen welke hulp er geboden moet worden. Door met laptops te werken en gebruik te maken van Skype kunnen de artsen van het Medisch Centrum in Dsegh voortdurend in verbinding staan met de artsen in Yerevan, ook kunnen ze bij- en nascholing volgen samen met de ziekenhuisartsen die in verschillende klinieken in Yerevan werkzaam zijn. De artsen van het Medische Centrum in Dsegh verlenen door de komst van de laptops aan veel meer patiënten zorg dan in het verleden.

Naast laptops zijn ook enkele medische instrumenten aangeschaft bestemd voor de ambulatoria in de verschillende dorpen: 5 electrocardiografen, 6 glucosemeters en 6 speciale koelkasten om vaccins in te bewaren. Door dit project is de medische zorg in dit gebied enorm verbeterd.

3. Evangelisatie en kerksteun

Mensenkinderen ondersteunt kerken en christelijke organisaties bij hun diaconale en missionaire taken.

Ondersteuning van Moldaafse zendingswerkers
In Moldavië werkt Mensenkinderen veel samen met Operatie Mobilisatie (OM). De tientallen (meest buitenlandse) medewerkers van deze organisatie ontvangen geen salaris. Elke medewerker van OM moet zorgen voor een eigen vriendenkring die in zijn/haar levensonderhoud voorziet. Voor medewerkers uit het buitenland is dit geen probleem, maar voor medewerkers die afkomstig zijn uit het arme Moldavië is dat schier onmogelijk. Mensenkinderen vindt het echter van groot belang dat juist ook Moldaven diaconaal en missionair werk verrichten in Moldavië – immers zij spreken de taal en kennen de cultuur van binnenuit. Daarom biedt Mensenkinderen een groot aantal Moldaafse medewerkers financiële steun. Zodoende hoeven deze enthousiaste werkers zich geen zorgen meer te maken over hun levensonderhoud en kunnen ze zich volledig richten op hun diaconale en missionaire werk.

Dak voor een kerk en Transnistrië
Een jonge christelijke gemeente van ca. 50 mensen in het dorpje Hirjau in Transnistrië hield haar zondagse diensten bij iemand thuis. Omdat de kerk groeide, was er behoefte aan een kerkgebouw. Enige jaren geleden kocht de gemeente een oud niet afgebouwde polikliniek voor heel weinig geld. Omdat er geen dak op zat kon het nog niet als kerk gebruikt worden. Er was echter geen geld. Met steun van Mensenkinderen kon deze actieve gemeente in 2014 het gebouw voorzien van een dak en de kerk in gebruik nemen.

Bijbels
Wanneer je als christen in Oost-Europa of Armenië amper geld hebt voor noodzakelijke dingen als eten, kleding en medicijnen, dan is er al helemaal geen geld voor een Bijbel, hoe graag je die ook zou willen hebben. Juist omdat er zoveel troost, bemoediging en bevrijding in dit kostbare boek is te vinden, vindt Mensenkinderen het van groot belang dat ook de allerarmsten een eigen Bijbel kunnen bezitten. Ook zij hebben er recht op om zelf de verhalen te kunnen lezen over Gods liefde en vergeving door Zijn zoon Jezus Christus. Mensenkinderen heeft daarom in 2014 verschillende Bijbelverspreidingsactiviteiten ondersteund.

Moldavië
Moldavië is het armste land van Europa met een zeer hoge werkloosheid vooral in de dorpen en toch groeien de kerken er. Veel mensen, vooral op het platteland, ontvangen het Goede Nieuws over Gods Zoon met enthousiasme en ontdekken wat het is om een relatie met Hem te hebben.
Er is echter een groot tekort aan Bijbels. In Moldavië hebben veel mensen nog steeds geen eigen Bijbel, of soms alleen maar een Nieuw Testament. Er is geen distributienetwerk van christelijke boeken en Bijbels in dit land.

Er zijn slechts een paar kleine christelijke boekwinkels in de hoofdstad, maar boeken zijn duur en voor veel mensen in de dorpen dus onbetaalbaar. Mensenkinderen wil graag aan iedereen in Moldavië een Bijbel in zijn eigen taal beschikbaar stellen.

In 2014 hebben we met hulp van de plaatselijke kerken 317 kinderen die naar de zondagsschool komen verrast met een kinderbijbel. De meesten komen uit niet-christelijke gezinnen. Hun ouders gaan niet naar de kerk, maar we hopen dat de kinderen met hen praten over God en over de kerk. Wie weet zien we over een poosje het hele gezin in de kerk! Hier is de reactie van enkele kinderen die een Bijbel hebben gekregen:

"Ik ben heel blij dat ik een Bijbel heb gekregen.Ik ga mijn vader en moeder vragen of ze samen met mij in de Bijbel willen lezen zodat we allemaal blij worden. Ik weet dat God in hun hart wil komen wonen en dan kunnen we allemaal samen naar de kerk." (Tatiana)

"Toen onze zondagsschooljuf vertelde dat we aan het eind van de les allemaal een kado kregen, had ik niet gedacht dat dat zo'n mooie Bijbel zou zijn. Ik wilde al heel lang zelf een Bijbel met plaatjes hebben. Ik heb mijn naam op de eerste bladzijde gezet zodat iedereen weet dat hij van mij is. Ik ben heel dankbaar voor dit kado en voor de mensen die eraan meebetaald hebben!" (Andreia)

Niet voor niets naar het dop Aluni

Toen Moldaafse zendelingen met de zgn. Bus4Life (Bus voor leven) een paar dagen in het dorp Aluni waren, gingen ze zoals gewoonlijk eropuit om mensen uit te nodigen om naar de Bus4Life te komen, waar ze voor een klein bedrag een christelijk boek of een Bijbel konden kopen (er wordt bewust een kleine bijdrage gevraagd, zodat we zeker weten dat de Bijbel niet gebruikt wordt als vloeipapier of anderszins). Eén van de teamleden raakte in gesprek met een oudere man, Nistor. Hij wilde wel een Bijbel en wilde ook graag God leren kennen. Het was geweldig om te zien hoe hij alles wat we vertelden over Jezus in zich op nam. De Heilige Geest raakte zijn hart aan en hij aanvaardde Jezus als zijn Verlosser. Dus hij ontving niet alleen een Bijbel, maar hij vond ook God en gaf zijn hart aan Hem! We beseften dat God ons niet voor niets naar dit dorp had gebracht. In totaal heeft Mensenkinderen in Moldavië 193 Russische Bijbels, 315 Bijbels in het Roemeens en 41 Bijbelstudieboeken verspreid.

Albanië

Albanië was ruim 40 jaar lang een Atheïstisch land. De meeste mensen weten daarom niets van de Bijbelse boodschap. Veel gezinnen hebben ook een moslimachtergrond. In samenwerking met het Bijbelgenootschap in Albanië en met lokale kerken worden er samenkomsten en Bijbelstudies georganiseerd. Hier komen veel mensen voor het eerst in contact met het evangelie en ontvangen het Goede Nieuws. Ook ontstaat er de behoefte om dagelijks met het woord van God in contact te komen.

Toen in de jaren negentig de eerste zendelingen naar Albanië kwamen om het Goede Nieuws van Jezus Christus te verkondigen, stonden de kinderen er het meest voor open. Het kinderwerk is ook nu nog de belangrijkste bediening in de plaatselijke kerken. De meeste gezinnen hebben een moslimachtergrond en de kinderen die het Evangelie horen hebben een enorme invloed in hun familie en onder hun vriendjes.

Grote behoefte aan kinderbijbels

Samen met het Bijbelgenootschap in Albanië verzorgt Mensenkinderen een speciaal programma voor verschillende leeftijdsgroepen. Een groot aantal kinderen hoort op deze manier het Evangelie.

Er is doorlopend een grote behoefte aan kinderbijbels voor verschillende leeftijdsgroepen. De kinderbijbels worden 2 jaar lang gebruikt voor Bijbelcursussen van de plaatselijke gemeenten, in zomerkampen, weeshuizen enz. Als de kinderen dan klaar zijn met de boekjes krijgen ze een mooi certificaat en een kinderbijbel cadeau, zodat ze geestelijk verder kunnen groeien.

In totaal ontvingen 1465 kinderen een mooie kinderbijbel en 110 volwassenen een volledige Bijbel. De Bijbels werden verspreid door kerken in Tirana, Lezhe, Elbasan en Korce.

Kerkrenovatie

De “Lichtstraal Gemeente” in Albanië van voorganger Gentjan Dervishaj bad voor het stichten van een nieuwe gemeente in Divjaka. Samen met Mensenkinderen had hij al diverse nieuwe gemeenten opgestart en ook in 2014 heeft hij weer onze hulp ingeroepen.

Eduart Rreza is de voorganger van de nieuwe gemeente in Divjaka, een stadje met 8000 inwoners in het westen van Albanië. Samen met zijn vrouw Elda en hun twee zonen Stiven en Joël bouwt hij aan Gods Koninkrijk. De kersverse enthousiaste gemeente wil hoop brengen in de stad. Hun uitvalsbasis is een gebouwtje dat midden in de stad ligt. Er was echter dringend renovatie nodig, zodat het gebouwtje gebruikt kon worden als kerkzaal en voor allerlei sociale activiteiten. Mensenkinderen heeft zich het lot van deze startende gemeente aangetrokken en de renovatie mogelijk gemaakt. We hopen en bidden dat vanuit deze kerk een groeiend aantal mensen in contact wordt gebracht met het evangelie van Jezus Christus.

Niet: God is dood, maar: Jezus leeft!

Het christelijke radiostation ‘Radio 7’ zendt dagelijks christelijke programma’s uit: gospelmuziek, christelijk nieuws en bijbelstudies. Jaarlijks groeit het aantal luisteraars en steeds meer mensen worden via dit radiostation met het evangelie bereikt.

In 2014 werd het plan opgevat om in de zuid-Albanese stad Gjirokaster, de geboorteplaats van ex-dictator Enver Hoxha een radiostation te bouwen, zodat een nieuw gebied bereikt kan worden. Enver Hoxha heeft tijdens zijn bewind talloze kerken verwoest en veel geestelijken laten vermoorden om hun geloof. Hij liet de naam van God verwijderen uit alle Albanese woordenboeken om vervolgens zichzelf te verheffen tot de god van Albanië.
De missie van Radio 7 is via de radio te proclameren dat de Albanezen niet hoeven te geloven in een dode god, maar in Jezus de opgestane levende Heer. Voor dit nieuwe radiostation was een nieuwe krachtige zender nodig. Mensenkinderen heeft het mogelijk gemaakt dat deze zender aangeschaft kon worden. Met dit nieuwe strategisch geleden zendstation kunnen mensen in dit gebied bereikt worden met het evangelie en kerken gesteund worden door de uitzendingen.

Documentaire over bloedwraak

Op 15 oktober 2010 werd een evangelische voorganger Dritan Prroj doodgeschoten vanwege bloedwraak. Deze voorganger Dritan is daarvoor samen met zijn broers en zwagers en kinderen bijna 5 jaar lang in huis opgesloten geweest vanwege de bloedwraak die was uitgesproken over hun familie. We spreken over 21 mannelijke familieleden die niet naar hun werk konden, niet naar verjaardagen of bruiloften, maar ook niet naar begrafenissen. De kinderen konden niet naar school of naar de tandarts, of spelen met vriendjes.

Dritan heeft na goed overleg met zijn vrouw, besloten dat hij niet meer opgesloten wilde leven. Hij is vanaf dat moment weer gaan werken voor de kerk, deed liefdadigheidswerk en bood hulp bij overstromingen in Shkoder. Ondanks de dreiging van de bloedwraak probeerde hij weer een normaal leven te leiden. Hij vertelde iedereen dat als hij ooit zal worden vermoord, hij wilde dat de bloedwraak dan zou stoppen! Op een nare dag is hij toch vermoord door een 17 jarige jongen, zoon van de bloedeisende familie.
Bloedwraak is een groot probleem in Albanië. Er zitten naar schatting 9.000 mensen thuis omdat over hen of hun familie bloedwraak is uitgesproken. De eigen woning geldt als vrijplaats – daar mag je niet vermoord worden.
Er is een plan opgevat om een documentaire te maken over voorganger Dritan met als bedoeling Albanezen op te roepen om te stoppen met bloedwraak.
Uiteindelijk zal de Christelijke boodschap van vergeving voorop staan, zoals pastor Dritan ook voor ogen had.
Maar ook de niet gelovigen moeten worden aangesproken, vandaar dat er samengewerkt zal worden met professoren, deskundigen, nationale bekendheden en kopstukken uit de politiek en de islam. Deze documentaire wordt in 2015 uitgezonden op de nationale Albanese televisie. Mensenkinderen participeert voor een belangrijk deel in dit project omdat wij geloven in vergeving en verzoening en niet in wraak en vergelding.

4. Onderwijs en welzijn kinderen

Onderwijs geeft kinderen en jongvolwassenen kans op een betere toekomst. Mensenkinderen biedt kansloze kinderen en jongeren de helpende hand en zorgt dat ze naar school kunnen. Tevens zet Mensenkinderen zich in voor het lichamelijk en geestelijk welzijn van kinderen.

Schoenen en schriften

In augustus 2014 ging Mensenkinderen van start met het project 'Open de deur naar de toekomst'. Met dit project geven we kinderen uit arme gezinnen nieuwe schoenen en schoolspullen.

Met de start van het project hoopten we minimaal 1000 kinderen te kunnen helpen. De steun voor dit project was echter overweldigend. We konden maar liefst 2106 kinderen in Armenië en Moldavië met nieuwe schoenen en een rugzak vol pennen, potloden en schriften naar school sturen. De deur naar de toekomst ging hiermee voor hen open.

In Armenië hebben we de schoenen laten maken bij een christen die jaren geleden begon met een schoenmakersbedrijfje. In zijn kleine werkplaats op de eerste etage van zijn woonhuis leidt hij elk jaar zo'n vijf tot zeven jongeren op. Ze leren hoe je nieuwe schoenen maakt en oude herstelt. Na twee jaar kunnen deze jongeren hun eigen bedrijfje beginnen en in hun eigen onderhoud (en dat van hun ouders) voorzien. Om de afgelopen maanden alle schoenen op tijd klaar te krijgen hebben ze heel wat overuren moeten maken. Maar de klus is geklaard met een fantastisch resultaat!

Zomerkampen

In de zomer van 2014 hebben 2651 kinderen in Albanië, Armenië, Bulgarije en Moldavië intens genoten van een prachtig zomerkamp. Kinderen uit weeshuizen, kinderen uit straatarme gezinnen en gehandicapte kinderenkunnen terugkijken op een fantastische tijd. Ze hebben gezwommen, voetbal gespeeld, geknutseld en ontzettend veel plezier gemaakt.

Bovendien hebben ze tijdens de zomerkampen verhalen uit de Bijbel gehoord, nieuwe liedjes geleerd, en heerlijk gezond eten gehad. Kortom: het was voor al deze kinderen een vakantie om nooit te vergeten!

In Armenië werd een reportage gemaakt van het zomerkamp in het dorp Marmerashen en op de landelijke televisie uitgezonden. Het programma voor dit kamp was voor het grootste gedeelte overgenomen van de Armeens Evangelische Kerk. Het bijzondere was, dat ook de Armeense Orthodoxe Kerk actief werd om kinderen te bereiken. Priester Tatul, de initiatiefnemer en organisator achter dit gebeuren, was dankbaar dat hij op deze manier de liefde van God kon uitdragen. Hij benadrukte in de gesprekken dat in het christelijk geloof „liefde“ het belangrijkste is, en dat dit handen en voeten moet krijgen in het dagelijks leven en dat natuurlijk de mensen, in dit geval de kinderen, het goede nieuws moeten horen!

Vasea: Behoefte aan liefde, aandacht en eten

Vasea was één van de kinderen die mee ging op zomerkamp. Voor de leiding was hij één van de moeilijkste kinderen die ze ooit in de groep hadden gehad. Vasea vroeg telkens op een negatieve en vaak gewelddadige manier om aandacht. De leiders van het zomerkamp hadden vanaf het begin al door dat hij liefde en positieve aandacht nodig had. Ze lieten hem daarom actief meedoen met het uitbeelden van Bijbelverhalen, gaven hem de leiding bij bepaalde spelletjes en speelden veel met hem. Desondanks bleef Vasea negatief en gewelddadig. De oorzaak van zijn gedrag bleek te liggen in de thuissituatie. Vasea groeit op in een gewelddadige omgeving. Zijn vader slaat zijn moeder en mishandelt haar ook op andere manieren. Dat verklaart waarom Vasea zich zo negatief gedroeg.

Sommige dorpsgenoten zeiden dat Vasea een hopeloos geval was en dat hij net zo zou worden als zijn vader. Maar daar dacht de leiding van het zomerkamp anders over. Hoewel het moeilijk was om met Vasea om te gaan, vooral wanneer hij begon te slaan, bleven ze hem liefde betonen. En dat had effect. In de loop van de vakantieweek genoot Vasea steeds meer van alle sportactiviteiten en spelletjes; hij werd steeds rustiger. En wanneer er een Bijbelverhaal werd verteld, dan luisterde hij aandachtig. En wanneer er eten en drinken werd uitgedeeld, dan begon Vasea helemaal te stralen. Aan de manier waarop hij de broodjes naar binnen schrokte kon je merken dat hij thuis vaak honger moest lijden.

Toen het zomerkamp voor Vasea voorbij was, ging een heel ander jongetje naar huis dan dat op de eerste dag gekomen was. De kerk houdt sindsdien contact met de ouders en Vasea gaat na schooltijd naar het kinderdagcentrum bij de kerk. Daar krijgt hij naast huiswerkbegeleiding en eten vooral veel liefde en aandacht. We bidden dat mensen de hoop niet opgeven voor kinderen als Vasea, maar dat ze hen zien als geliefde kinderen van God en daarom liefde blijven geven.

Warm naar school

Elke winter opnieuw kijken kinderen in Nederland uit naar de sneeuw die misschien komt. Voor kinderen in Armenië en Moldavië betekent sneeuw vooral kou lijden omdat ze geen warme winterkleren en -schoenen hebben. We zijn dankbaar voor de vele donateurs die zich in 2014 het lot van de verkleumde kinderen aantrokken.

Mensenkinderen heeft met steun van de donateurs 3420 (!) kinderen warme kleding en schoenen gegeven (950 in Moldavië en 2470 in Armenië). Wat waren ze blij! Sommige kinderen (en hun ouders) kregen zelfs tranen in hun ogen. We hoorden dat veel kinderen niet meer naar school gingen omdat hun kleding niet warm genoeg was. Ook hoorden we van kinderen die gepest werden omdat ze sandalen aan hadden in plaats van laarzen. Maar met de nieuwe kleren is daar verandering in gekomen!

Ze gaan nu trots met hun nieuwe jassen en laarzen naar school en ze hoeven zich niet meer te schamen voor hoe ze eruit zien! De naaifabriek in Tumanyan (Armenië) die in 2013 door stichting Mensenkinderen is opgezet, nam ook deel aan het project. Een groot deel van de winterjassen die in Armenië uitgedeeld werden, werd in deze fabriek geproduceerd.

Oude situatie

Nieuwe situatie

Een nieuwe kleuterschool met gezondheidscentrum
Het Albanese dorpje Paktmilot ligt niet ver van de Adriatische Zee. Vanwege de miserabele infrastructuur is het één van de armste dorpen in het gebied. Paktmilot is een christelijk dorp en het is bijzonder dat ze die identiteit kunnen handhaven te midden van een gebied met 12 moslimdorpen.

In de tijd van het communisme lag het dorp in een deportatiezone voor tegenstanders van het regime. Het leven was hier enorm zwaar. De dorpsbewoners moesten bijvoorbeeld heel ver lopen om water te halen. Ook na de val van het communisme werd er niets voor het dorp gedaan.

Toen we begin dit jaar het plaatselijke schooltje zagen, dachten we dat het een ruïne was. Het leek absoluut niet op een plek waar kinderen onderwijs kregen. Niemand zou geloven dat in deze bouwval een kleuterschool gevestigd was voor 25 kleine kinderen van 3 tot 6 jaar.

Jarenlang was er uitgekeken naar een opknapbeurt voor de oude kleuterschool, dat niet meer dan een bouwval was. Het gezondheidscentrum in het schoolgebouw was lang geleden al onbruikbaar geworden. Geen wonder dat de mensen in het dorp en ook de kinderen zo blij en enthousiast waren toen het nieuwe gebouw klaar was. Bij de opening vertelde de burgemeester dat Mensenkinderen de eerste organisatie is die hier daadwerkelijk hulp biedt.

Het gezondheidscentrum dat ook weer in de school gevestigd is, ging meteen van start. Het is geopend van 8 tot 5 uur en mensen kunnen hier door een arts onderzocht worden, medicijnen krijgen en andere medische hulp ontvangen.
Lindita, de verpleegster, vertelt dat het nieuwe gebouw ook gebruikt zal worden als consultatiebureau voor zwangere moeders en voor baby's tot 1 jaar oud.

Een nieuwjaarswonder

In het kader van het project StudieSteun heeft Mensenkinderen voor 12 Armeense jongeren uit behoeftige gezinnen het studiegeld betaald, zodat ze een gedegen opleiding konden volgen en voor de toekomst goede kansen op werk hebben. Eén van deze jongeren was de 14-jarige Arayik Gaboyan. Hij stuurde ons de volgende brief:

Geachte donateurs,
Ik wil mijn oprechte dank uiten naar u. Maar ik kan niet de woorden vinden waarmee ik mijn diepe erkentelijkheid kan beschrijven. Toen ik toegelaten werd tot de opleiding informatica was ik dolblij. In korte tijd werden enkele medecursisten en ik goede vrienden. Alles ging goed totdat de dag kwam van tussentijdse examens. Het studiegeld was nog niet betaald, want mijn ouders hadden daar het geld niet voor. Dat was de reden waarom mijn cijfers ongeldig werden verklaard. Elke dag die volgde ging voor mij met enorme onzekerheid gepaard. Ik was bang dat ze mij zouden vragen waarom het studiegeld nog niet betaald was. Dan zou ik de colleges niet meer mogen bezoeken en dan zou ik geen IT-specialist kunnen worden.

Maar wat toen gebeurde, was voor mij letterlijk een nieuwjaarswonder. Een wonder dat mij alles teruggaf wat ik dreigde te verliezen: mijn studie, mijn vrienden en de kans om mijn lievelingsberoep te leren.

Ik ben u eindeloos dankbaar dat u mijn studie wil betalen! Ik beloof u dat ik nog beter mijn best zal doen, zodat ik een goede IT-specialist word. Dan kan ik op een dag ook zelf donateur worden en zo'n wonder voor iemand anders mogelijk maken.

Arayik Gaboyan

Kapperspullen voor Tamara

Tamara Dalaryan woont met haar twee kinderen in Yerevan, de hoofdstad van Armenië. Drie jaar geleden is haar man naar het buitenland vertrokken en heeft sindsdien nooit meer iets van zich laten horen. Niemand weet waar hij is. Tamara bleef achter met de zorg voor haar twee kinderen, maar dat was verre van gemakkelijk. Ze had geen werk en ook geen familie die haar kon helpen.

Tamara is kapster van beroep en werkte vóór haar huwelijk in een schoonheidssalon. Ze is heel goed in haar vak en heeft veel extra cursussen gevolgd, waardoor ze steeds meer klanten kreeg, die erg tevreden over haar waren. In 2004, na de geboorte van haar eerste kind is ze gestopt met werken om voor haar kind te zorgen. Tamara is door Mensenkinderen met verschillende projecten geholpen, zoals kleding, schoenen en schoolspullen voor de kinderen. Maar ze wilde graag werken en zelf de kost verdienen. Veel van haar vroegere klanten zouden wel bij haar thuis willen komen om door haar geknipt te worden. Daarmee zou Tamara voor een eigen inkomen kunnen zorgen én thuis bij haar kinderen kunnen zijn. Ze had echter geen kapperspullen meer om haar beroep te kunnen uitoefenen; en geld om nieuwe spullen te kopen had ze niet.

Mensenkinderen heeft Tamara op weg geholpen en ervoor gezorgd dat ze nieuwe kapperspullen kon kopen, zodat ze zelf voor inkomen kan zorgen. Ze heeft onder meer scharen, kammen, een haardroger, een krultang, een straightener en een diffuser gekregen. Toen ze de spullen kreeg, was Tamara helemaal van slag en ze kon letterlijk geen woord uitbrengen.

Mijn kind

Onder de titel 'Mijn kind' is Mensenkinderen in 2014 van start gegaan met het sponseren van kinderen in Armenië en Moldavië. Aan het eind van 2014 waren voor 111 kinderen sponsors gevonden. Middels een formulier op de website van Mensenkinderen of middels het invullen van een speciale folder kunnen donateurs aangeven dat ze een of meerdere kinderen willen steunen voor een bedrag van € 20,- per kind per maand.

De kinderen die voor sponsoring in aanmerking komen hebben gebrek aan goede voeding, met als gevolg dat ze vatbaar zijn voor allerlei ziekten. Daarom is de hulp met name gericht op gezonde voeding en goede medische zorg. De hulp die het gesponsorde kind ontvangt bestaat uit: Maandelijks een pakket levensmiddelen voor levensonderhoud van het kind en zijn gezin; indien nodig medische zorg en medicijnen en tenslotte tandheelkundige zorg.

De sponsorouder ontvangt bij aanvang van de sponsoring foto's van het sponsorkind met daarbij een een beschrijving van de leefsituatie van het kind. Jaarlijks ontvangt de sponsorouder een vervolgbericht dat bestaat uit:

- Een of meer actuele foto's van het sponsorkind.
- Een persoonlijke in het Nederlands vertaalde brief van het kind
- Een rapport met daarin een verslag van wat het sponsorkind aan hulp heeft ontvangen; de schoolprestaties; de gezondheidssituatie en een beschrijving van de actuele levensomstandigheden van het kind.

Eén keer per jaar heeft de sponsorouder de mogelijkheid om een korte brief naar zijn of haar kind te sturen. Mensenkinderen zorgt er voor dat de brief, voorzien van een vertaling bij het kind bezorgd wordt.

5. Zorg voor specifieke doelgroepen

Mensenkinderen biedt zorg aan weeskinderen, ouderen, gehandicapten, psychiatrisch patiënten en gevangenen die in armoedige en mensonwaardige omstandigheden leven. De hulp is er op gericht dat deze mensen weer perspectief in hun leven krijgen.

Zorg voor gehandicapten

In Oost-Europa en Armenië zijn gehandicapten extra kwetsbaar. In sommige gevallen is het nog steeds zo dat ouders zich voor hen schamen en hen wegstoppen. Een groot deel van de gehandicapten die in een tehuis wonen is door hun familie volkomen in de steek gelaten. Ze worden niet als volwaardig mensen beschouwd en er zijn nauwelijks mensen die met liefde naar hen omkijken. Mensenkinderen steunt daarom allerlei projecten die erop gericht zijn de gehandicapte medemens een beter leven te geven.

Zo steunt Mensenkinderen al jaren het werk van broeder Dima. Hij woont in Zuid-Moldavië en zit als gevolg van een ernstig ongeluk in een rolstoel. Sinds zijn bekering, ruim 20 jaar geleden, heeft hij zijn leven in dienst gesteld van God en de gehandicapte naaste. Hoewel hij zelf niet kan lopen en afhankelijk is van de hulp van zijn vrouw, reist hij heel Moldavië door om van Gods liefde te getuigen. Omdat hij zelf iedere dag te maken heeft met de moeiten die een handicap met zich meebrengt, weet hij als geen ander wat andere gehandicapten moeten doormaken en kan hij ze bemoedigen en helpen.

Dima organiseert twee keer per jaar een vakantieweek speciaal voor gehandicapten. In de maanden mei en september 2014 konden meer dan 250 gehandicapten hieraan deelnemen. Zo´n vakantieweek is onvoorstelbaar belangrijk voor deze mensen. Ze worden bemoedigd en ontdekken dat ze er niet alleen voor staan. Bovendien getuigt broeder Dima van zijn geloof. Hij zegt uit de grond van zijn hart: ‘Ik ben liever gehandicapt *met* God, dan gezond *zonder* God.’ Ongelooflijk, maar waar.

Een zwaar leven

Elena is 70 jaar en woont in het dorpje Colibas. Ze heeft een heel moeilijke jeugd gehad. Ze groeide op in een gezin met 6 kinderen in een tijd van oorlog, honger en armoede. Omdat er geen geld was kon ze na de lagere school niet verder leren. Vanaf haar tienertijd heeft ze voor zichzelf moeten zorgen. Ze heeft 16 jaar in een broodfabriek gewerkt en daarna 16 jaar op een staatsboerderij. Toen ze 18 was trouwde ze met een christen die echter korte tijd later God de rug toekeerde. Toen ze 24 was raakte ze gewond aan haar been en sindsdien kan ze niet goed lopen. Ze kreeg 3 kinderen, waarvan er één gehandicapt is. Ze vond het moeilijk dat ze niet goed voor hen kon zorgen.
Haar man was moeilijk om mee samen te leven, want hij dronk veel, sloeg Elena en liet haar en de kinderen vaak niet in huis. In 2000, toen hij aan het werk was, werd hij 11 keer met een mes gestoken door een groepje van 3 mannen. Hij werd naar het ziekenhuis gebracht, maar overleed daar.

Nu woont Elena alleen en heeft veel problemen. Ze is aan haar galblaas geopereerd, heeft een beroerte gehad en heeft een te hoge bloeddruk. Elena heeft maar een heel klein pensioentje van 900 lei en dat gaat bijna helemaal op aan medicijnen. Als ze naar het ziekenhuis moet voor onderzoek, kost dat heel veel geld.

Ondanks alles is Elena God dankbaar dat Hij Zijn kinderen beloofd heeft dat ze nooit om brood hoeven bedelen. Twee van haar kinderen zijn verhuisd, maar een dochter woont nog in hetzelfde dorp als Elena, en daar is ze heel blij mee. Door de vakantieweek bij broeder Dima zijn haar problemen even naar de achtergrond verschoven. Ze vond het fijn om daar ook andere mensen te leren kennen. Bovendien werd ze enorm bemoedigd door het Woord van God!

Heel veel geduld…

Wanneer in een Bulgaars gezin een gehandicapt kind wordt geboren, gebeurt het vaak dat de vader het gezin verlaat. Hij schaamt zich en heeft geen zin om voor het kind te zorgen. Gelukkig is in de meeste gevallen de moeder er nog, maar die gaat een zwaar leven tegemoet van intensieve zorg en te weinig inkomsten.

Het komt ook voor dat gehandicapte kinderen door beide ouders worden verlaten. Dit overkwam Patrick. Hij is blind en zowel verstandelijk als lichamelijk gehandicapt. Hij ziet er uit als een jongen van 10, maar hij is al 21 jaar! Tot zijn 18e heeft hij in een weeshuis gewoond. Daar werd nauwelijks naar hem omgekeken. Jarenlang lag hij dag in dag uit in een veel te klein bed. Zijn benen en voeten zijn daardoor helemaal krom gegroeid.

Sinds drie jaar wordt Patrick met heel veel liefde en geduld verzorgd in een speciaal opvanghuis in Russe waar 10 zwaar gehandicapte kinderen wonen. Met beperkte (financiële) middelen doen de verzorgsters hun uiterste best om deze kinderen te verzorgen. Ze zijn heel blij met de steun van Mensenkinderen en ook met buitenlandse stagiaires zoals Christine uit Duitsland. Tien kinderen eten geven neemt ruim twee uur in beslag! Dit geduld is alleen maar op te brengen als je heel veel van kinderen houdt, ook al zijn ze gehandicapt. Goddank dat er mensen als Christine zijn. Bewonderenswaardig!

Armoede in Noord-Albanië

Het district Lezhe ligt in het noordwesten van Albanië, nabij de stad Shkoder. De bevolking is voor het grootste deel christelijk en is tijdens het communistische regime ernstig vervolgd. Omdat het gebied afgelegen ligt en er in dit district nauwelijks is geïnvesteerd, zijn de mensen er heel arm. Boeren hebben wel een stuk land, maar de inkomsten van de boerderij zijn meestal beperkt. De meeste gezinnen produceren alleen voor eigen consumptie. Ze hebben weinig financiële middelen. Vooral voor gezinnen met kinderen die gezondheidsproblemen hebben, is de situatie heel moeilijk. Er zijn voor die kinderen weinig tot geen voorzieningen.

Bedankt voor de schapen!

Gehandicapte kinderen zijn de 'zwarte schapen' in de samenleving van Albanië. Ze zijn niet in tel en niemand wil iets met hen te maken hebben. De ouders van deze kinderen hebben het vaak erg moeilijk. Het doet pijn te weten dat het kind volledig op hun zorg is aangewezen en te zien dat je kind met de nek wordt aangekeken. Bovendien legt een gehandicapt kind een grote (financiële) druk op het gezin. Het gehandicapte kind heeft intensieve zorg, aandacht en extra middelen (bijv. luiers en medicijnen) nodig. Met de actie 'Schapen voor de zwarte schapen van Albanië' hebben we bijna 150 gezinnen twee drachtige schapen gegeven. Wat waren ze blij met de schapen! Het zijn immers 'wandelende wol- en melkfabrieken'. Want nadat de lammetjes geboren zijn geeft een schaap elke dag zo'n 3 tot 5 liter melk waarvan kaas en yoghurt gemaakt kan worden. De wol kan gebruikt worden voor het maken van warme truien en dekens. De kinderen waren blij met hun nieuwe huisdieren. Ze wilden de schapen knuffelen en samen met hen op de foto.

Zorg voor ouderen

In Nederland verandert er veel in de zorg. Ook de ouderenzorg ontkomt niet aan de bezuinigingen. Desondanks is er in ons land nog steeds een redelijk goed sociaal vangnet. Indien nodig kunnen ouderen allerlei vormen van hulp krijgen. En wanneer ouderen niet meer voor zichzelf kunnen zorgen en zelfstandig kunnen wonen, dan kunnen ze verzorgd worden in een verpleeghuis. Bovendien kunnen ze gebruik maken van medicijnen voor tal van kwalen en zijn er ook veel hulpmiddelen beschikbaar zoals steunkousen, incontinentiemateriaal, looprek, gehoorapparaat, douchestoel, grote letter boeken en nog veel meer.

Wat een groot verschil met de situatie van ouderen in Oost-Europa en Armenië. De ouderen daar zijn erg kwetsbaar. Vooral wanneer ze te maken krijgen met allerlei ongemakken, kwalen en ziektes zoals suikerziekte, herseninfarct, doofheid, ziekte van Parkinson en dementie. Ouderenzorg en zorg in verpleeghuizen zoals wij dat kennen, is er nauwelijks. De belangrijkste zorg is mantelzorg: zorg die geboden wordt door kinderen en andere familieleden. Wie geen kinderen heeft is extra kwetsbaar.

Nieuwe bedden en matrassen voor het bejaardentehuis in Fier

In het verzorgingstehuis in Fier, Albanië, wonen 58 ouderen. De situatie van de bedden waarop de ouderen een groot deel van de nacht en dag doorbrengen, was bar slecht. Het beddengoed was al jaren niet meer vervangen. De lakens en dekens waren tot op de draad versleten en vele bedden stonden letterlijk op instorten. Met steun van donateurs heeft Mensenkinderen ervoor gezorgd dat alle bedden in één keer vervangen werden. Dit project is tot nu toe verreweg het belangrijkste geweest voor de levensomstandigheden van de ouderen in dit tehuis. Nooit eerder waren alle bedden en matrassen op één dag vervangen door nieuwe!

Het was een grootscheepse en goed gecoördineerde operatie: drie vrachtwagens vol bedden en matrassen gingen 's morgens in alle vroegte uit Tirana weg en kwamen precies op tijd in Fier aan.

De directrice van het tehuis, mevrouw Daniela Roqi, vertelde dat verscheidene ouderen die nacht geen oog dicht hadden gedaan omdat ze zo opgewonden waren over de komst van de nieuwe bedden en matrassen.

Er was een goede dag uitgekozen. Het weerbericht beloofde een dag zonder regen, en dat was heel belangrijk voor deze operatie omdat alles naar buiten moest.

Toen de vrachtwagens arriveerden waren de ouderen hun kamers al uit en werden alle oude bedden en matrassen naar buiten gebracht. Iedereen was blij dat ze van de oude spullen af waren. Dat was duidelijk aan hun gezichten te zien!

's Avonds om 8 uur waren alle nieuwe bedden in elkaar gezet en opgemaakt en hadden alle ouderen een nieuw bed met een nieuwe matras en beddengoed.

Psychiatrisch ziekenhuis in Elbasan

In Elbasan bevindt zich het grootste psychiatrische ziekenhuis van Albanië. Het is ongeveer 50 jaar oud en stamt uit de communistische tijd. Het merendeel van het personeel werkt er al sinds het begin en is niet opgeleid om zorg te bieden aan de patiënten. Het ziekenhuis verkeerde in een zeer slechte staat. Het water was vaak niet te drinken en werd overdag ook nog urenlang afgesloten; de muren waren vochtig en slechts de helft van de toiletten en douches werkte. De bedden waren verroest en de matrassen vies en beschimmeld. Regelmatig was er gebrek aan medicijnen, toiletpapier, zeep en andere noodzakelijke middelen. Ook ontbrak het aan goed geschoold en gemotiveerd personeel.
In het ziekenhuis verblijven ongeveer 340 patiënten. Ruim de helft verblijft er al 20 tot 40 jaar omdat ze vanuit het kindertehuis daar geplaatst zijn i.v.m. hun verstandelijke beperking. Het merendeel van de bewoners is door familie in de steek gelaten en krijgt nooit bezoek. Veel bewoners zijn incontinent. Er was echter geen incontinentiemateriaal voorhanden zodat er dagelijks veel kleding gewassen moest worden. De matrassen werden 's morgens buiten gedroogd en 's nachts sliepen de mensen er weer op, ook als de matrassen nog niet droog waren.

Mensenkinderen heeft zich in 2012 het lot van deze mensen aangetrokken en sindsdien, in samenwerking met Hoop voor Albanië, gezorgd voor een aantal aanmerkelijke verbeteringen.

Er werden 9 nieuwe wasmachines en 9 nieuwe wasdrogers geleverd; de eetzaal van de mannenafdeling is volledig gerenoveerd en alle bewoners werden verblijd met een eigen toilettas met daarin o.a. een tandenborstel, tandpasta, zeep en een kam.
Evenals het voorgaande jaar heeft Mensenkinderen het in 2014 mogelijk gemaakt dat de Nederlandse Wilma Verburg - een professional op het gebied van het verlenen van zorg - in dit psychiatrisch ziekenhuis allerlei activiteiten kon ontplooien. Het doel van haar werk was drieledig:

1) Het verbeteren van de leefomstandigheden van de patiënten.
2) De kwaliteit van zorg vergroten.
3) Patiënten en personeel bekend maken met het evangelie.

Gedurende het jaar is er grote vooruitgang geboekt op allerlei terreinen: Er worden dagactiviteiten georganiseerd zoals schilderen en sport; patiënten leren lezen en schrijven; er worden trainingen gegeven aan het personeel; er is een koor gestart dat bestaat uit patiënten; de patiënten zijn naar de tandarts geweest en ontvangen tandheelkundige zorg; er is een kerstviering georganiseerd met vrijwilligers van kerken uit de omgeving en er is een overkapping geplaatst zodat de patiënten ook bij warm weer en regen lekker buiten kunnen zitten. Kortom er is in korte tijd heel veel ten goede veranderd! Ook in 2015 zal dit prachtige werk door Mensenkinderen ondersteund worden.

Opvanghuis voor vrouwen

In de Zuid-Albanese stad Korce heeft Mensenkinderen door het betalen van alle benodigde bouwmaterialen, het mogelijk gemaakt dat een huis opgeknapt en geschikt gemaakt kon worden voor de opvang van meisjes uit de prostitutie en uit probleemgezinnen. Een groep van 12 enthousiaste jongeren uit de Protestantse Kerk van Ommen heeft 14 dagen lang de handen uit de mouwen gestoken en een prachtig resultaat gerealiseerd.

Goed vervoer voor medewerkers van christelijke gevangenenzorg

De Albanese organisatie voor christelijke gevangenenzorg, Shkbsh, wordt geleid door de uit Nederland afkomstige Fred Westerink. Shkbsh geeft Bijbelstudies en biedt pastorale zorg aan alle gedetineerden in de gevangenissen van Albanië. Daarnaast ondersteunt deze organisatie de armste kinderen en gezinnen van gevangenen met o.a. voedsel. Daardoor komen de 15 medewerkers op de meest onbereikbare plaatsen – want daar wonen de allerarmste mensen. Voor het vervoer maakte men gebruik van een oude VW-bus. Maar die was door de slechte staat van de wegen volledig afgereden. Er was dus dringend behoefte aan een nieuwe auto. Mensenkinderen heeft een grote bijdrage gedaan zodat een goede tweedehands auto aangeschaft kon worden, zodat het belangrijke werk dat de medewerkers van deze organisatie doen gecontinueerd kan worden.

FINANCIËN

1.Verkorte Jaarrekening

Balans per 31 december 2014		
Activa	**2014**	**2013**
Vaste Activa	11.177	15.781
Vorderingen	33.831	14.566
Liquide middelen	521.557	459.840
	566.565	**490.187**
Passiva		
Reserves en fondsen	405.856	449.869
Schulden lange termijn	0	0
Schulden korte termijn	160.709	40.318
	566.565	**490.187**

Staat van baten en lasten over 2014		
Baten	**2014**	**2013**
Collecten	21.571	7.065
Mailingacties	1.421.849	1.496.595
Giften en schenkingen	572.127	474.751
Nalatenschappen	133.635	215.000
Rentebaten	8.265	5.614
Acties derden	-	15.000
	2.157.446	**2.214.025**
Lasten		
Doelstelling voorlichting	286.446	283.123
Doelstelling hulpverlening	1.558.716	1.380.232
Eigen fondsenwerving	225.907	220.790
In % van baten uit eigen Fondsenwerving	10.5%	10.1%
Beheer en administratie	130.391	109.789
	2.201.460	**1.993.934**
Resultaat	**-44.013**	**220.091**

2. Accountantsverklaring

Naar ons oordeel geeft de jaarrekening een getrouw beeld van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de stichting MensenKinderen per 31 december 2014 en van het resultaat over 2014 in overeenstemming met de Richtlijn voor de jaarverslaggeving fondsenwervende instellingen RJ 650.

MTH ACCOUNTANTS B.V.

MTH
ACCOUNTANTS & ADVISEURS

Opmerking:
Deze controle verklaring heeft betrekking op de volledige jaarrekening 2014. U kunt de volledige jaarrekening vinden op de website van Mensenkinderen. Desgewenst kunnen wij u de jaarrekening ook toesturen. Neem daarvoor contact op met ons kantoor in Nunspeet (0341 - 45 55 59).

БИБЛИЯ